Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26460
Copyright: Admont, Benediktinerstift

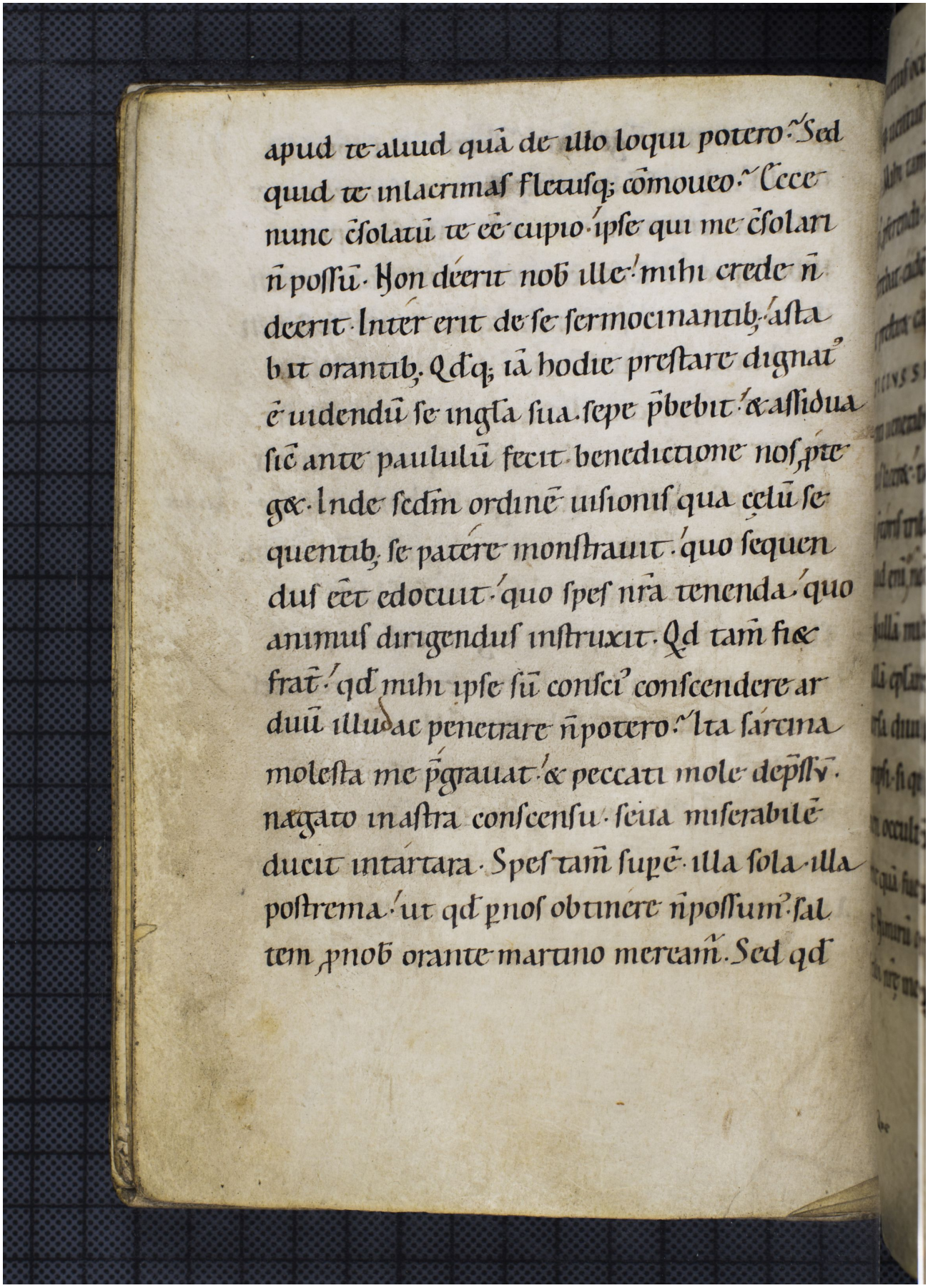

apud te aliud quã de illo loqui potero. Sed
quid te in lacrimas fletusq; cõmoueo. Ecce
nunc c̃solatũ te eẽ cupio. ipse qui me c̃solari
n̄ possũ. Non deerit nob̄ ille. mihi crede n̄
deerit. Inter erit de se sermocinantib̄. asta
bit orantib̄. Qd̄q; iã hodie prestare dignat⁹
ẽ uidendũ se ingl̄a sua. sepe p̄bebit. & assidua
sic̄ ante paululũ fecit. benedictione nos ꝓte
ge. Inde scd̄m ordinẽ uisionis qua celũ se
quentib̄ se patere monstrauit. quo sequen
dus eẽt edocuit. quo spes nr̄a tenenda. quo
animus dirigendus instruxit. Qd tam̄ fie
frat̄. qd̄ mihi ipse sũ consci⁹ conscendere ar
duũ illud ac penetrare n̄ potero. Ita sarcina
molesta me p̄grauat. & peccati mole depr̄ssũ.
negato in astra conscensu. seua miserabilẽ
ducit in tartara. Spes tam̄ supẽ. illa sola. illa
postrema. ut qd̄ ꝑ nos obtinere n̄ possum⁹. sal
tem ꝓ nob̄ orante martino meream̄. Sed qd̄